

tiget efter den Skæbne, Kommuneafstemningen har haft, at benytte dem paa den Maade. Derimod har selvfølgelig Kommunalbestyrelser, som selv af egen Drift har villet benytte en Kommuneafstemning til Vejledning for sig, ikke paa nogen Maade være afskaarne derfra, og derfor har Kommunalbestyrelser undertiden, ja, ikke ret sjældent, benyttet en saadan Kommuneafstemning som Vejledning, inden de tog Stilling til et Spørgsmaal. Men Indenrigsministeriet har maattet henholde sig til Kommunalbestyrelserne som saadanne og har ikke været i Stand til at spørge Vælgerne direkte. Jeg har ofte haft den Opfattelse, at disse Spørgsmaal vilde kunne løses enklere og klarere, naar man havde haft den her foreslaaede Adgang til Kommuneafstemning, og derfor maa jeg meget ønske, at man denne Gang i alt Fald med stort Flertal her i det høje Folketing indfører den Bestemmelse, som man i 1910 var enig om at vedtage.

Jeg kommer saa til § 21, hvor et stort Flertal paa 11 Medlemmer har stillet et Ændringsforslag, som jeg ikke har kunnet tiltræde, som jeg meget maa fraaade, og overfor hvilket jeg ikke kan stille mig paa samme Maade som overfor Ændringsforslag Nr. 13, hvor jeg vilde lade Flertalsafgørelsen her være vejledende for min fremtidige Holdning. Det drejer sig om Bevillingerne til Jernbanerestaurationer og til Statsetablissementer. Det er her min Opfattelse, saaledes som jeg har fremhævet ved første Behandling, at det vil være nødvendigt at lade Staten være raadende paa sit Omraade. Man kan ikke lade det enkelte Sogneraad være raadigt over Forhold, hvor Staten maa siges at have den overvejende Interesse. Imidlertid er det givet, at der baade paa Privatbaner og Statsbanerne er mange Jernbanestationer, hvortil der ingen Rejsetrafikinteresse knytter sig, hvor det derfor er naturligt at betragte Jernbanerestaurationen under det lokale Synspunkt, og derfor har jeg bestræbt mig for at tilvejebringe en Ordning, hvorved man kun lod det statslige Hensyn faa Indflydelse overfor saadanne Jernbanestationer, hvor der var en Trafikinteresse, altsaa ikke væsentlig lokale Interesser, og lod saadanne Jernbanestationer, som udelukkende er af lokal Betydning, være underkastede lokal Afgørelse. Det er imidlertid ikke lykkedes at naa til Enighed om et Mæglingforslag i saa Henseende, og jeg maa derfor indskrænke mig til nu at opfordre ærede Medlemmer til at stemme

imod Ændringsforslag Nr. 18 til § 21, idet jeg saa maa haabe paa, at jeg har større Held med mig senere til at finde en Udgang af denne Sag.

Det er klart, at jeg angaaende Ændringsforslag Nr. 21 til § 21 stiller mig paa samme Maade som til Ændringsforslag Nr. 13 til § 14. Det er Spørgsmaalet om Beværteres Adgang til at blive Medlemmer af Overnævnet.

Vedrørende det i § 24 omhandlede Spørgsmaal om Udsækning i Kaserner, Fabrikker, Værksteder og paa Arbejdspladser er der tilvejebragt en Enighed mellem 14 Medlemmer, hvortil jeg har medvirket. Jeg haaber, at denne Ordning bliver gennemført, men jeg maa sige, at den Tale, det ærede Medlem fra Stege (Jessen) holdt om dette Spørgsmaal, skuffede mig meget. Det forekom mig, at det ærede Medlem fremstillede en Mulighed af Sædvaner paa Arbejdspladserne, som jeg ikke tror eksisterer, og som jeg ikke tror vil komme til at eksistere. Det ærede Medlem mente, at hvis man ordnede sig paa denne Maade, hvorved det var udelukket, at Forhandling af stærke Drikke fandt Sted udenfor Spisetiderne, vilde det betyde, at Arbejderne tog store Kvantiteter af Spiritus med sig hen til Maskinerne eller op paa Byggestilladserne. Det tror jeg aldeles ikke paa. Jeg er overbevist om, at det paa saadanne Arbejdspladser vilde høre til en af Arbejdere godkendt god Orden, at man overhovedet ikke nyder stærke Drikke ved Maskinerne eller under sit Arbejde, og jeg føler mig overbevist om, at hvis man gaar til at give Arbejderne Andel i Ledelsen af Bedriften, vil Arbejderne være de første til at indføre en saadan Ordning. Jeg tror, at ved den Ordning, som her er foreslaaet, som stiller Arbejderne med Hensyn til deres Maaltider paa samme Maade som andre, der har Adgang til at nyde Maaltider paa Restaurationer, at de dertil kan faa de stærke Drikke, de ønsker, er der tilvejebragt fornøden Lighed, og at ethvert Forsøg paa at ville mene, at det er nødvendigt at muliggøre Nydelsen af stærke Drikke under Arbejdet udenfor Spisetiden, ikke vil finde Tilslutning fra nogen Arbejders Side.

Det ærede Medlem fra Stege var ogsaa Ordfører for sig selv alene vedrørende Spørgsmaalet om Lukketiden. Han fremførte først eet Synspunkt og dernæst et andet, der skulde gøre det nødvendigt at holde aabent til Kl. 1. Det første Synspunkt var dette: der er saa mange Virksomheder,